

Henkilökunta vuosina 1918—1968

Toimitusjohtajat

Lieksan Sähkö Oy:tä perustettaessa sen rakentaminen vaati lähinnä taloudellista johtajuuskykyä. Teknillistäkin kykyä olisi tarvittu, mutta sellaisen löytäminen paikkakunnalta 1910—20-luvuilla olisi ollut toivotonta. Erehdykset olivatkin teknillistä asiantuntemattomuutta. Kaupallista johtoa ja »mainontaa» hoiti alusta alkaen johtokunnan puheenjohtaja ja johtokunta. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla oli prokuraaoikeus. Lisäksi oli sivutoiminen ns. toimitusjohtaja. Alkukymmenien suhteellisen rauhallisissa oloissa tämä kävi päinsä. Scuraavat lieksalaiset liikemiehet ovat oman toimensa ohella toimineet toimitusjohtajina:

Kaupanhoitaja Toivo Joutsen vuosina 1918—19
Piiriesimies Frans Salmi 1919—20
Liikemies-kauppias Jussi Kärki 1920—23
Liikemies Juho Pitkänen 1923—26
Ulosottomies Kaarlo Karttunen 1927—29

Vuonna 1927 katsottiin tarpeelliseksi laatia toimitusjohtajan ohjesääntö:
— Hän huolehtii polttoaineiden, öljyjen yms. tarveaineiden hankinnasta: kantaa asiakkailta sähkövalomaksut viisi kertaa vuodessa;
— hoitaa yhtiön sopimukset;
— pitää kahdenkertaista kirjanpitoa;
— huolella ja tarmolla hoitaa yhtiön omaisuutta.

Sääntöjen mukaan toimitusjohtaja edusti mm. kaikkea toimistohenkilökuntaa. Karttusen eron jälkeen toimitusjohtajaa ei enää valittu. Ensimmäinen koulutuksen saanut teknikko Kaarlo Laine edusti teknillistä ja johtokunnan puheenjohtaja toimitusjohtoa. Vuodesta 1930 hitaasti lisääntyvä konttorihenkilöstö osittain korvasi toimitusjohtajan puutetta. Johtajan puutetta pohdittiin jo 1930-luvulla. Lopulta päädyttiin lisäämään teknillisen johtajan valtuuksia Ojalan aikana.

Teknillinen johto

Monttööri Otto Pursiainen vuosina 1918—29

Teknikko Kaarlo Laine 1929—32

Sähköteknikko Urpo Nuikkinen 1932—45

Teknikko Tauno Ojala 1945—48

Sähköteknikko Anssi Kauppi 1948—52

Teknillistä puolta 'johti' vuosina 1918—29 itseoppinut monttööri Otto Pursiainen. Lähdettiin siis, kuten monet muut maaseudun sähköyhtiöt, liikkeelle monttöörin voimin. Pursiainen oli Nurmeksessa »jonkin verran perehtynyt» sähköalaan. Asennustöissä hän varsinkin alkuvuosina sai riittävästi harjoitusta. Kun hän vuonna 1924 anoi lisäpalkkaa, johtokunta viittasi asuntoetujen lisäksi »toimen takia jatkuvaan sivutuloon». Kun ryhdyttiin suunnittelemaan sähkön ostoa Pankakoskelta, päädyttiin siihen, ettei Pursiaisen teknillinen koulutus enää riittänyt.

Lokakuussa 1929 käännyttiin Voima- ja Polttotaloudellisen Yhdistyksen puoleen pyytäen sitä hankkimaan sanomalehti-ilmoituksin koulutettu sähkömonttööri. Näin tuli valituksi 15. 11. 29 Kaarlo Laine Turusta 1750 mk/kk. Hänelle vuokrattiin asunto kauppias Samuli Kotilaisen talosta h+k/500 mk/kk. Asiantuntijana hän edusti yhtiötä Pankakosken liitännän rakennustöissä. Laineen toiminta sattui epäkiitollisesti pahimpiin pulavuosiin, jolloin pidättäydettiin merkittävimmistä laajennustöistä.

Pulavuonna 1932 saatiin teknilliseksi johtajaksi sähköteknikko, siis alan ammattimies, Urpo Eino Eero Nuikkinen. Kuukausipalkka oli 1400 mk. Vuonna 1932 hän sai luvan hoitaa vastaavana toimihenkilönä myös Pielisen Metsätalous Oy:n, »Piimäyhtiön», Ukkolan sahan sähkölaitteita. Laman loputtua hän vuonna 1935 aloitti linjoilla uudistustöitä. Talvi- ja jatkosota sotkivat yhtiön ja Nuikkisen, joka joutui »sinne jonnekin», töitä. Maltillinen ja ammattitaitoinen Nuikkinen hoiti yhtiötä kuolemaansa 16. 9. 1945 saakka.

Asentaja Viljo Turusen kertomana tiedämme Urpo Nuikkisen huumorintajun olleen paikallaan. Kerran hän Pielisjärven Osuusliikkeessä huomautti ovensaranain naukumisesta, jolloin liikkeenjohtaja Matti Pehkonen tokaisi: »Ota rasvausurakka, 10 penniä saranalta.» Nuikkinen pyysi 20 penniä. Tingittiin vakavain liikemiesten lailla. Asia sovittiin. Jonakin iltana Nuikkinen sitten ilmestyi öljypillin kanssa saranoita rasvaamaan. Vieläpä hän sai Pehkoselta kahvit »huonon urakan» päälle.

Vuonna 1945 vuosikokous huomautti toimitusjohtajan tarpeellisuudesta. Johtokunta keskusteli, kokosi 3-miehisen toimikunnan (Leo Niskanen, Eemil Janhunen, Nestor Keinänen). Päädyttiin vielä osittain entiseen käytäntöön, mutta lisäten teknillisen johtajan vastuuta.

Lokakuussa 1945 valittiin teknilliseksi johtajaksi sähköteknikko Tauno Al-

bert O j a l a Jyväskylästä 14.500 mk/kk. Ojalaa kiirehdittiin, asiat olivat rempallaan sodan jälkeen. Teknillinen johtaja sai valtuudet järjestää työt haluumallaan tavalla sekä ottaa ja erottaa työmiehet, määrätä palkat ja työajat; siis toimitusjohtajankin valtuuksia. Puuhakas Ojala kuoli lavantautiin 9. 5. 1948. Tileihin jäi selvitettäviä omavaltaisuuksia, joista silloinen konttorivirkailija sai ehkä ymmärtämättömyyttään sijaiskärsijän osan. Ojalan kuoltua toimi vt. toimitusjohtajana Veikko Pitkänen.

Nyt tuli heinäkuussa loppuvuodella 1948 Haapakoskelta valittu sähkötekniikko Anselm Olavi K a u p p i. Paitsi jälleenrakennusaikaa jänttityyppinen Kauppi joutui työssään tuntemaan myös kireät 1950-luvun alkuvuodet, jolloin kannattavaisuus ei pysynyt palkkamenojen perässä. Heinäkuussa 1952 hän pyysi vapautusta, opetti tehtäviinsä väliaikaiseksi pyydetyn insinööri Reino Turusen Lieksasta ja lähti Helsinkiin 9. 8. 52.

Paikka oli auki ja hakijoita 29. Maaseudun Sähköyhtymien Liitto asetti ensi sijalle insinööri Eeliel Rinteen Myllykoskelta, joka myös valittiin.

Toimitusjohtaja-insinöörit

Eeliel Jalmari R i n n e oli syntynyt Alavuudella 3. 1. 1916. Hän valmistui sähköinsinööriksi Tampereen teknillisestä Opistosta vuonna 1939. Insinööri

Toimitusjohtaja-insinööri Eeliel Rinne,
vv. 1952—66.

Rinne toimi ase- ja vahvavirtaupseerina puolustuslaitoksen palveluksessa vuosina 1939—46, sähkölaitoksen johtajana Lapuan Sähkö Oy:ssä vuosina 1946—49 sekä eri urakoitsijoiden vastaavana johtajana vuosina 1949—52. Rinne oli sotilasarvoltaan luutnantti. Lieksaan hän tuli 15. 9. 1952 Myllykoskelta. Insinööri Eeliel Rinne kuoli vaikean sairauden jälkeen kesäkuun 19. päivänä 1966. Häneltä jäi vaimo ja kolme lasta.

Insinööri Rinne oli hyvin sanavalmis mies. Kerran tarjoutui juoksupojaksi nuorukainen, joka oli kookasta Rinnettä pitempi. Rinne epäili tuntevansa alemmuuskompleksia moisen hujapin rinnalla ja järjesti muita töitä. Sitten hän muisti kysyä: »Oletko sinä laiska?» Tietenkin kunnan nuorukainen kielsi. Insinööri tokaisi: »Opit sinä täällä kuitenkin, mee töihin.»

Maaliskuussa vuonna 1965 keskusteltiin hallintoelimissä vakavasti kaupallisesti johdosta. Paisunut liiketoiminta ei enää ollut luottamushenkilöiden hoidettavissa. Toisaalta toiminnan laajuus ei edellyttänyt eri henkilöä teknilliseksi ja kaupalliseksi johtajaksi, koska molemmilla toiminnan puolilla oli jo muutakin asiansa tuntevaa henkilöstöä. Kaikinpuolinen yhtiön johtaminen ja vastuu oli keskitettävä yhden henkilön käsiin. Tämä oli huomioitava myös johtajan palkkauksessa. Insinööri Rinne suostui ottamaan toimitusjohtajan vastuun. Hän oli 1. 4. 1965 alkaen Lieksan Sähkö Oy:n vastuunalainen hoitaja ja ensimmäinen toimitusjohtaja.

Rinteen kuoltua suositti yhtiön toimitusjohtajaksi ja vastuunalaiseksi hoitajaksi Suomen Sähkölaitosyhdistys nyt Tapani Martti Sakari Saikka. Hän kävi ensin Lieksassa tutustumassa paikkaan. Saikka on syntynyt Kymissä 14. 3. 1939. Hän valmistui sähköinsinööriksi Helsingin Teknillisen Opiston sähkölaitoslinjalta vuonna 1965. Insinööri Saikka toimi ensin suunnittelijana Strömberg Oy:ssä Vaasassa. Lieksaan hän saapui 1. 9. 1966. Nykyinen vastuunalainen hoitaja ja toimitusjohtaja sähköinsinööri Tapani Saikka on sotilasarvoltaan vänrikki; perhettä tällä hetkellä vaimo ja yksi lapsi.

Asentajat, työnjohtajat

Monttööri Otto Pursiaisen jälkeen yhtiön palveluksessa oli kauan asentaja Veikko Pitkänen vuosina 1931—56. Hän toimi myös vt. teknillisenä johtajana ja rahastajana eroten eläkkeelle vuonna 1956. Pitkänen toimi myös kauppalan luottamustehtävissä. Hänen aikanaan ja jälkeensä on pisimpään ollut asentaja Viljo Turunen vuodesta 1933. Jatkosodan jälkeisistä koulutuksen saaneista asentajista mainittakoon kuolleet Seppo Toivanen (1946—66) ja Olavi Komulainen (1943—67) sekä edelleen töissä oleva Frans Nuutinen vuodesta 1946 alkaen.

Sähköasennusosasto sai oman työnjohtajan tekniikko Jouko Turusen vuonna 1958, vuonna 1961 johdon otti Pentti Karttunen ja vuodesta 1964 sitä on hoitanut Raimo Hoffrén. Sähkölaitososastolle työnjohtaja otettiin vuonna 1964. Tehtävää hoiti äkkikuolemaansa saakka em. Seppo Toivanen, joka oli kauppalan monipuolisimpia luottamusmiehiä. Hänen jälkeensä vastuun otti tekniikko Niilo Komulainen.

Vuosina 1967—68 on sisäjohtoasentajia ollut keskimäärin 12 ja ulkojohtoasentajia 5.

Konttori- ja varastohenkilöstö

Kaarlo Karttusen erottua toimitusjohtajan (ja rahastajan) tehtävistä valittiin useista hakijoista kirjanpitäjä-rahastajan toimeen nahkuri Toivasen Lilja rouva 500 mk/kk. Lilja Toivanen tuli töihin 15. 2. 1930, palveli uskollisesti 26 vuotta eroten sairaallosuuden takia kesällä 1946. Hän oli yhtiön konttoripuolella kaikki kaikessa. Varsinkin sotien aikana hänen työnsä oli moninaisen raskasta.

Neiti Maire Lisitzin kirjanpitäjä-rahastonhoitajana vuosina 1946—49.

Rouva Elina Luoma 1949—50.

Rouva Saimi Vänskä vuonna 1950.

Rouva Toini Sorsa vuodesta 1951, hän on tällä hetkellä palvellut yhtiön kirjanpitäjä-kassanhoitajana uskollisesti jo 17 vuotta.

Konttoritöiden paisuminen, monipuolistuminen, yhteiskunnan yrittäjille asettamat jatkuvat kirjanpito- ja selvittelyvelvotteet sekä myymälän avaaminen pakottivat pian ottamaan apulaisia.

Neiti Lilli Ronkainen vuosina 1945—47.

Rouva Elna Kauppi myymälässä vuonna 1952.

Neiti Sisko Malinen myymälässä ja konttorissa vuosina 1952—56 ja uudelleen rouva Dufvana vuodesta 1961, on edelleen konttoriapulaisena.

Neiti Mirja Saarelainen vuosina 1956—60.

Neiti Helli Nykänen vuosina 1960—61.

Neiti Eila Komulainen myymälässä ja konttoriapulaisena vuodesta 1963, edelleen rouva Räsänenä.

Rouva Mirja Huttunen (o.s. Saarelainen) konttoriapulaisena 1964—67.

Neiti Pirjo Nevalainen myymäläapulaisena vuodesta 1967.

Rahastajina kentällä ovat toimineet mm. Matti Kärki 1940—50-luvuilla ja hänen jälkeensä Väinö Heijamo.

Varastonhoitajina ovat olleet mm. Nikolai Saivola (1952—), Eino Rytönen (1955—), Esko Venäläinen (1956—), Veikko Väisänen (1957—), Urho

Lieksan Sähkö Oy:n toimihenkilöstö vuonna 1967—. Ylärivissä vasemmalta Asser Toivanen, Sisko Dufva, tekniikko Niilo Komulainen, tekniikko Raimo Hoffrén, Eila Räsänen ja Hannu Turpeinen. Alarivissä vasemmalta kirjanpitäjä Toini Sorsa, toimitusjohtaja Tapani Saikka ja Pirjo Nevalainen.

Saari (1962—) ja Asser Toivanen (1964—) Toivasen apulaisena on vuodesta 1962 talossa ollut Hannu Turpeinen. Siivooja Kähkönen on kolme vuotta ollut yhtiön palveluksessa. Asiapoika Heikki Haaranen on nyt siirtynyt asennuspuolelle.

Johtokunnan puheenjohtajat ja jäsenet

Vanhimpien pöytäkirjojen puuttuessa tiedot johtokunnan jäsenistä ovat hieman epätarkat. Kahden ensimmäisen vuosikymmenen miehet rakensivat Lieksan Sähkö Oy:n ja takasivat omaisuudellaan sen krooniset velat. Erikois-maininta on sanottava puheenjohtajista, jotka joutuivat hoitamaan osittain myös toimitusjohtajan tehtäviä ainakin vuoden 1930 jälkeen.

Puheenjohtajat

Ahonen, Juho, liikemies-kauppias; erinomainen kellokas tällaiseen yritykseen sovittelyssä kansanomaisuudessaan, takaajista ensimmäinen; puheenjohtaja vuosina 1918—20, 1928—38; varapuheenjohtaja 1920—28; kuoli 14. 8. 1938.

Salmi, Frans, tukkiyhtiön piirimies; temperamenttinen johtaja, puheenjohtaja vuosina 1920—28.

Pehkonen, Matti, Pielisjärven Osuusliikkeen toimitusjohtaja; tarmokas ja jämätti; pja 1938—39; varapja 1928—37, 1940—44; varajäsen 1945—48, kuoli 1952.

Niskanen, Leo, prokuristi, toimitusjohtaja, talousneuvos; tuli Lieksan Rauta Oy:n palvelukseen 1920 ja Ahosen kuoltua sähköyhtiön puheenjohtajaksi vuosiksi 1939—49; varapja 1950, jäsen 1957—63.

Kärki, Juho, liikemies-kauppias; johtokunnassa vuosina 1918—44 yleensä varajäsenenä, mutta toimi johtokunnan sihteerinä ja välistä varapjana, kuoli 1952.

Pitkänen, Aulis, varatuomari, Pielisjärven Säästöpankin toimitusjohtaja; pja 1949—61, jäsen 1964—65, varapja 1966 ja puheenjohtaja vuodesta 1967—; siis pitkäaikaisin puheenjohtaja.

Janhunen, Emil, Pielisjärven Yleisen Osuusliikkeen toimitusjohtaja; jäsen 1929—44, varapja 1945—52, kuoli 1954.

Pehkonen, Otto, kelloseppä; jäsen 1926—30, varapja 1929—30.

Jokitalo, Eino, kunnanjohtaja; varapja 1954—61; pja 1962— kuoli 29. 4. 1967.

Ruuhonen, Pentti, kauppalanjohtaja; varapja 1962—64.

Paananen, Vilho, toimitusjohtaja; jäsen 1963—, varapja 1965—.

Jäsenet

Mononen, Edvard, kauppias —24.

Dobrinin, V. R., kauppias; —25.

Nuutinen, Tauno, kauppias; 1936—40, myös sihteerinä, varajäsen 1946—53.

Kilpeläinen, Edvard Emil, PYP:n paikallisjohtaja; lisäjäsen 1929—31.

Nevalainen, Reittu, maanviljelijä, kunnallislautakunnan esimies; lisäjäsen 1929—31.

Rouvinen, Heikki, liikemies; 1943—44 (kuoli).

Apell, Heikki, valokuvaaja; 1923—27.

Turunen, Otto, kauppias; 1918—45.
 Räsänen, Juho, siltavahti; varajäsen 1918—29.
 Toivanen, Olli, puuseppä; 1928—45.
 Ruottinen, Juho, puuseppä; varajäsen 1930—33.
 Kettunen, Antti, puuseppä; varajäsen 1934—40.
 Nevalainen, Olli, työmies; 1945.
 Keinänen, Nestori, liikemies; 1945—49.
 Tolkki, Juho, liikennöitsijä; jäsen 1946—56, varajäsen 1957—63.
 Saastamoinen, Toivo, teknikko; varajäsen 1940—49, jäsen 1950—57, varajäsen 1957—61.
 Lassander, Eino, asioitsija; varajäsen 1941—49.
 Karttunen, Leo, peltiseppä; varajäsen 1950—53.
 Vänskä, Teuvo, piiriesimies; varajäsen 1950—53, jäsen 1954—.
 Santero, Aarne, kauppalanjohtaja; jäsen 1953—54.
 Pitkänen, Matti, apulaisjohtaja; varajäsen 1954—56.
 Meriläinen, Juho, vahtimestari; 1954—55, varajäsen 1957—67.
 Tikkanen, Aarne, Osuusliike Pielisen toimitusjohtaja; 1956—62.
 Ikonen, Onni, työnjohtaja; 1957—62.
 Saarelainen, Eino A., liikemies; varajäsen 1962—.
 Luhtala, Juhani, dipl.insinööri; jäsen 1963—65.
 Kinnunen, Aulis, ekonomi toimitusjohtaja; varajäsen 1964—.
 Lassander, Väinö, rautatievirkailija; 1965—.
 Mannonen, Lassi, dipl.insinööri; jäsen 1966—.
 Tirronen, Paavo, kunnanvirkailija; varajäsen 1967—.

Tilintarkastajia

Sähköyhtiön tiliositteita, kassaa ja kirjanpitoa on tarkkaillut siihen määrätty johtokunnan jäsen ja tilintarkastajat.

Tilintarkastajista on mainittava 1920—30-luvulta pankinjohtaja E. E. Kilpeläinen, hän tarkasti tilit 14 vuotena. Useina vuosina hänen parinaan oli em:t Matti Pehkonen, Leo Niskanen tai Jussi Ruottinen. Kauimmin on tilejä tarkkaillut talousneuvos Matti Turunen 1940-luvulta alkaen varavuosineen 25 vuotta. Isännöitsijä Vilho Romppanen oli 1930—50-luvuilla 15 vuotta; kauppaneuvos Nikolai Mauro 1930-luvulla 7 vuotta ja puuseppä Jussi Ruottinen 5 vuotta, konttoripäällikkö Erkki Heikkilä 1950-luvulla 7 vuotta ja taloudenhoitaja Uno Mustonen 1950—60-luvuilla 6 vuotta.

Lyhempiaikaisista varsinaisista ja varatilintarkastajista parin viimeisen vuosikymmenen ajalta 3—6 vuotta olleina mainittakoon: kauppias Tauno

Nuutinen, rautatievirkailija Väinö Lassander, toimitusjohtaja Aulis Pitkänen, taloudenhoitaja Martti Kiiskinen, apulaisjohtaja Eino Kosonen, prokuristi Einar Väisänen, toimitusjohtaja Väinö Kiuru, toimitusjohtaja Niilo Söderström (Sysioja), kamreeri Martti Yli-Kovero ja konttoripäällikkö Tapio Tanner.

Ins. Tapani Saikka

Ajankohtaista ja tulevaisuuden näkymiä 50-juhlavuotena

Sähköinsinööri Tapani Saikka.

Viisikymmentä vuotta on pitkä aika Lieksan Sähkö Oy:n kehityshistoriassa. Tavoitteet, jotka ovat olleet päämäärinä alkuvuosina, ovat moninkertaisuneet. Tekniikan kasvuvauhti on tuona aikana ollut huimaava ja talouselämän rakenne oleellisesti muuttunut. Ihmisetkin ovat erilaisia kuin ennen. Ei enää riitä, että tavaraa kuten sähköä on saatavana. Nyt katsotaan laatua ja hintaa. Odotetaan myyjältä palveluksia ja asiantuntevaa neuvontatyötä. Sähkölaitoksen diktaattoriasema on muuttunut palveluasenteeksi. Ikävä kyllä, menneinä aikoina noudatetut omavaltaiset menettelytavat, joihin monet sähkölaitokset ovat syyllistyneet, varjostavat vieläkin luottamuksellisten suhteiden syntymistä kuluttajien kanssa. Se monopoliasema, joka sähkölaitoksilla

käytännöllisistä syistä on edelleen, herättää kuluttajissa luonnollisesti myös omat epäluulonsa. Jos sähkölaitos osoittautuu kuluttajiensa luottamuksen arvoiseksi, se voi toivoa, että sen monopoliasema ymmärretään velvoitukseksi eikä piiskaksi.

Viime aikoina on huomattu, kuinka maassamme on lukuisa määrä liian pieniä sähkönjakelulaitoksia, jotka perustellusti eivät pysty suoriutumaan nykyisin kohtuudella asetettavista vaatimuksista. Laitoksen on kyettävä pitämään palveluksessaan jo useammalle alalle erikoistuneita, koulutettuja henkilöitä. »Jokapaikan höylät» eivät enää ehdi ja hallitse kaikkea. Alle 2000 kuluttajan laitoksista löytyvät tällä hetkellä sellaiset, joiden olemassaolon mahdollisuudet ovat suuresti kaventuneet.

Yleisesti ottaen Lieksan Sähkö Oy — yli 2000 kuluttajan laitoksena — edustaisi edelleen elinkelpoista kokoa. Puolivuosisataisen taittuessa on tulevaisuutta silmällä pitäen kiinnitettävä kuitenkin huomiota erittäin huolellisesti seuraaviin seikkoihin:

1. Sähkön laatua on kulutusasteessa parannettava. Tämä tarkoittaa jännitteen tasaisuutta ja arvoa.
2. Käyttövarmuutta on lisättävä. Tässä on pyrkimyksenä vähentää jakelukeskeytyksiä ja lyhentää niiden kestoaikaa.
3. Kuluttajien olisi saatava liittää kotien sähkökojeet verkkoon ilman rajoituksia ja lisäliittymismaksua.
4. Täyssähköistykselle ja sähkölämmitykselle olisi luotava kehittymismahdollisuudet.
5. Sähkön suhteellista keskihintaa olisi saatava alennettua.
6. Sähkölaitoksen neuvonta- ja valistustoimintaa olisi tehostettava. Kuluttajapalvelua.

Suorastaan ratkaisevan merkityksen yhtiölle uskoisin olevan sillä verkoston pitkän tähtäyksen yleissuunnitelmalla, joka valmistuu tämän juhlavuoden aikana. Tämän suunnitelman laadinnassa on käytetty hyväksi Suomen sähkölaitosyhdistyksen teknistä ja taloudellista asiantuntija-apua. Näin on saatu suunnitelmiin mukaan koko maassa parhaaksi osoittautuneet ratkaisut sähköhuolto toiminnan järjestämiseksi.

Yleissuunnitelman toteuttaminen vaatii lähivuosina yhtiöltä paljon varoja ja kovaa työtä. Esimerkiksi muuntamot ja niihin liittyvät suurjännitelinjat tulevat kaikki uusittaviksi 6 kV:n eristystasosta 20 kV:n eristystasoon. Useat muutopiirit olisi jaettava pienempiin. Kaikille muuntamoille olisi rakennettava varasyöttömahdollisuus. Tämä ohjelma on välttämätön, jotta edellä mainittujen viiden kohdan vaatimukset voitaisiin täyttää. Kun lisäksi kuudennen kohdan hyväksi tehdylle työlle saadaan näyttö, voitaneen mielestäni olla jo joltisenkin tyytyväisiä sähkölaitostoimintaan.

Toinen merkittävä ala yhtiön tehtäväkentässä on sisäjohtojen asennus.

Tämä on vaativaa toimintaa, jonka katsotaan jo yleensä kuuluvan yksinomaan tälle alalle erikoistuneelle yritykselle. Yhtiön harjoittamaa asennusurakointia sähkön jakelun rinnalla puolustaa vain se melko suuri rahoitusosuus, joka on näin saatu jakelutoiminnan hyväksi. Toisaalta ei paikkakunnalla ole myöskään vielä niin runsaasti omaa urakoitsijakuntaa, että se pystyisi tyydyttämään kaiken esiintyvän asennustarpeen. Tässä vaiheessa yhtiö pyrkii kuitenkin eroittamaan sähkölaitos- ja sähköasennustoiminnan selvästi eri osastoiksi. Sähkölaitokselle kuuluva sisäasennusten tarkastus on saatettava ajanmukaiseksi ja urakoitsijamääräyksiä on tasapuolisesti valvottava, jotta paikkakunnan pätevillä asennusliikkeillä olisi menestymisen mahdollisuudet. Sähkölain vastaisia töitä tekevät »töhertäjät» olisi saatava tarkastustoiminnan ansiosta häviämään maisemista.

Lieksan Sähkö Oy on joutunut puolivuosisataisen kynnyksen ylitettyään aivan uusien näkymien eteen. Lähiaikoina on tehtävä nopeasti kauaskantoisia päätöksiä ja toimittava ripeästi. Seuraavina vuosikymmeninä sitten nähdään, osuvatko päätökset oikeaan ja pystyykö Lieksan Sähkö Oy täyttämään paikansa Lieksan kauppalan ja lähiympäristön elinkeinoelämän ja kotitalouksien sähkövoiman huoltajana.

Yhtiön palveluksessa on ollut

Vuosina	Teknill.henkilökuntaa, työnjohtajia	Konttori- ja varasto- ym. henkilöstöä	Asentajia, linjamiehiä ym.	Yht.
1930-luvulla	1	1	1	3
1945	1	2	7	10
1947	1	3	7—11	11—15
1950	1	4	12	17
1955	1	5	17	23
1960	2	5	9—18	16—25
1963	2	6	12—19	20—27
1967	3	7	17	27

Uaikutusalue ja kulutus ajalla 1930—1967 viiden vuoden välein

Vuosi	Asukas luku	Mittari- kulutt.	Mittari- ton kulutt.	Yksityis tarpeet kWh	Yleiset tarpeet kWh	Teollisuus ym. kWh	Kokonais- kulutus kWh
1930	2500	351	171	122	1,8	2	125,8
1935	2700	440	160	163	2,3	3	168,3
1940	3200	650	230	295	3,0	93	391,0
1945	5208	1228	318	420	11,0	69	500,0
1951	5500	1796	72	1812	28	270	2110,0
1955	6000	1934	—	3684	65	495	4246,0
1960	6500	2148	—	2521	259	485	3301,0
1965	6500	2395	—	3708	827	294	4829
1967	6700	2448	—	3800	1940	313	6053

Sähkön sūrto- ja jakolaitteet Pankakosken »kaudesta» alkaen

Vuosi	Muuntajat		Suurjännitejohdot		Pienjännitejohdot	
	Luku	Teho kVa	Avo- johdot km	Kaape- lit km	Avo- johdot km	Kaape- lit km
1930	4	115	7,7	—	24	0,03
1933	4	115	7,7	—	26	0,03
1935	4	115	7,7	—	30	0,205
1938	4	215	7,7	—	32	0,300
1940	5	215	8,15	0,13	32	0,400
1941	5	225	8,15	0,13	32	0,400
1942	5	240	11,15	0,21	37	0,450
1944	6	240	11,15	0,21	38	0,450
1946	8	380	18,5	0,21	43	0,450
1948	9	375	17	0,28	52	0,600
1951	10	575	10	0,280	57	0,600
1952	10	575	17	0,280	62	1,500
1954	10	1110	15,0	1,800	85	4,500
1956	13	1360	16,5	2,000	100	6,00
1958	17	1810	16,0	4,00	123	8,00
1960	19	2300	10	5,00	140	9,00
1961	21	2500	19	5,00	150	9,00
1963	23	2800	20	6,00	170	12,5
1965	26	3700	22	6,00	174	14,50
1967	33	4705	22,9	4,30	187	16,00